

kundige beschrijving van een gedeelte der Provincie Utrecht, tusfchen Utrecht en Wijk by Duursede; met Bedenkingen over den Tiendpigt, en andere onderwerpen. Zoo werkte, ondanks zijne ligchaamskwalen en zijn lijden, en zoo eindigde de verdienstelijke WTEWAALL, in eenen 62 jarigen ouderdom, zijn nuttig leven. Zijn verlies is belangrijk; zijne nagedachtenis zal altijd in eer blijven.

Voor weinige weken onderging diezelfde Klasse nog een belangrijk verlies. Haar waardig Medelid de Heer JAN BLANKEN JANSZ. werd haar op den 17den l. l. in eenen 83 jarigen ouderdom door den dood ontrukkt. Groot Waterftaatkundige, werd hij, reeds op zijn 20fte jaar, benoemd tot Inspecteur der Eilanden *Voorne, Goederede en Over-Flakkee*; terwijl hij, uit hoofde zijner bijzondere verdienften, naderhand werd verkoren tot Inspecteur-Generaal van den Waterftaat. In deze betrekking deed hij, door stoomwerktuigen, dijken, sluizen en waterkeeringen, belangrijke dienften aan zijn Vaderland. Begaafd met eenen bijzonderen geest van bevatting en vaardigheid in de uitvoering, wist hij dien geest herhaalde malen in anderen over te ftorten.

O, indien ik hier al de dienften, welke BLANKEN door deze zijne kennis en vaardigheid aan het Vaderland heeft bewezen, slechts wilde optellen, waar zoude ik een einde vinden? alleen de ftoute ondernemingen, zoo in *Zeeland* als aan *den Helder*, door hem gedacht en uitgevoerd, moeten ons reeds tot bewondering ftemmen. Lid van verschillende geleerde Genootfchappen, werd hij den 4den Mei 1808 benoemd tot Lid der Eerfte Klasse van het Koninklijk-Nederlandsche Instituut.

Deze Klasse dankt aan hem: *Memorie van korte aantekeningen wegens de geaardheid der grondlagen, benevens derzelver hoogten en diepten, voor zoo verre deze, bij een naauwkeurig onderzoek, in de ftrekking en de nabijheid van het Groot Amsterdamsch Kanaal, door Noord-Holland, tusfchen het IJ en de Reede van Texel, of die van den Helder en het Nieuwe Diep gevonden zijn;*

voorts

voorts nog: *Een verhaal omtrent de eerste Stoomboot, den 10 Junij 1816, in het Texelsche zeevat binnengekomen.*

Terwijl nog afzonderlijk door de Eerste Klasse werd uitgegeven: *Befchouwing over de uitftrooming der Opper-Rijn en Maaswateren, door de Nederlandsche Rivieren tot in zee.*

Tot in eenen hoogen ouderdom werkzaam, zal zijn naam en zullen zijne verdienften lang in een gezegend aandenken blijven.

De Eerste Klasse was gelukkig genoeg, geen harer Geasfociëerden te verliezen. Van hare Korrespondenten, echter, verloor zij den Heer SIMON SPEYERT VAN DER EYK, door haar als zoodanig den 25sten Maart 1809 benoemd. Als Hoogleeraar in de Wis- en Natuurkunde aan *Leidens* Hoogefchool werkzaam; Lid van verschillende geleerde Maatschappijen in ons Vaderland; door onderscheiden uitgegeven werken in zijn lievelings vak beroemd, verliest de Klasse in hem een verdienstelijk, geleerd en geacht Korrespondent.

Ook de Tweede Klasse verloor een harer meest verdienstelijke Medeliden in den edelen JAN VAN WALRÉ. Waar is hij, die JAN VAN WALRÉ kende, en zijne talenten niet vereerde, of zijne deugden niet hoogfchattede?

Er is iets verhevens in het geen wij gevoelen, wanneer wij den man van verdienften, tevens als regtschaps burger, edel echtgenoot, voortreffelijk vader en hartelijk vriend kunnen toejuichen. Er zweeft en speelt alsdan over het tafereel van zijn leven een licht, hetwelk, aan elk gedeelte, eene verdubbelde kracht, een verhoogden gloed, eene duurzame waarde geeft.

Zoo was VAN WALRÉ! Geoeffend Letterkundige, verdienstelijk Dichter, was hij tevens voortreffelijk mensch, Echtgenoot, Vader en opregt Vriend. Onder zijne edele zielshoedanigheden, muntte zijne nede-

C

rig-

righeid uit. Wars van die bekrompenheid van geest, die geene verdiensten naast de hare dulden kan, eerbiedigde VAN WALRÉ die overal en in elk, waar hij die vond, terwijl minzame opgeruimdheid met zijn karakter als ingeweven was. Nog in zijn laatst, aan mij gerigt, schrijven, blonk dit op het treffendst. Echte luim, gekruide scherts met de gebreken van onzen tijd, vooral die van het overdrevene zoogenaamd Romantisme, ja zelfs met zijne eigene onjuistheden, deden mij, na eene herhaalde lezing, uitroepen: „Beminnelijke VAN WALRÉ! gij behoort inderdaad tot die weinige echt verdienstelijke mannen, die groot genoeg zijn om te erkennen, dat zij zwakheden hebben.”

Tot belangrijke Maatschappelijke betrekkingen geroepen, vereerd met het Lidmaatschap der Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen te *Haarlem*, van het Provinciaal *Utrechts* Genootschap en van de Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde te *Leiden*, werd hij, den 4den Augustus 1823, Korrespondent, en, den 7den Maart 1836, Lid der Tweede Klasse van het Koninklijk-Nederlandsche Instituut.

Doorvoed met de kennis der oude en levende talen; begaafd met een beslist talent voor de Poëzij, zijn zijne *verspreide Gedichten*, zijne *Heidebloemen*, zijn Hulde aan WARD BINGLEY, zijne *Hekfluiting*, en vooral zijne oorspronkelijke Treurspelen, *Willem de Eerste*, en *Diederik en Willem van Holland*, echte blijken van zijne ongemeene talenten.

Door dit laatste Treurspel dong hij eenmaal (even als ik zulks door mijnen arbeid deed, doch zonder elkanders pogen te kennen) naar de eerkroon door de Tweede Klasse opgehangen. Beide ontvingen wij hoogen lof, doch zonder bekrooning. O Hoe gaarne had ik aan mijnen voortreffelijken Vriend eene overwinning zien toegewezen, welke zijn keurige arbeid zoo hoogelijk verdiende!

Zoo werkte VAN WALRÉ, ondanks den last der jaren en het folteren zijner pijnen, onvermoeid voort, tot hij, den 21sten December 11.,
in

in eenen ouderdom van 78 jaren, overging tot zijne hoogere en eeuwige bestemming.

Edele VAN WALRÉ! ja, gij blinkt op het vereerendst in de rij van die weinigen, welke men in eene dubbele mate bewondert, omdat men bij wezentlijke talenten de schoonste deugden vindende, hun innig kan hoogachten. Ik zoude u toeroepen: „Rust zacht! indien, na zulk een leven, de rust iets anders dan zacht en zalig zijn kan.”

Ten opzigte van hare Geasfociëerden en Korrespondenten, onderging deze Klasse geen verlies.

De Derde Klasse betreurt, in het afsterven van den Heer Mr. SEERF GRATAMA, een zeer waardig Medelid. Als kundig Regtsgeleerde geacht, in 1797 te *Harderwijk* en in 1801 te *Groningen* tot Hoogleeraar in de Regtsgeleerdheid beroepen zijnde, maakte hij zich door verschillende geleerde Verhandelingen beroemd, en bij zijne talrijke kweekelingen geacht. Den 3den Julij 1809 werd hij benoemd tot Korrespondent, en den 29sten December 1820 tot Lid dezer Klasse, terwijl die Klasse, van tijd tot tijd, met geschenken van zijne uitgegeven werken werd vereerd. Jaren lang in zijnen kring onvermoeid werkzaam, ontviel hij den 19den September 11., bijna 80 jaren oud, aan de Wetenschappen, de Letteren, en aan allen, die hem kenden en hoogachtten.

Nog verloor de Derde Klasse in den Heer SILVESTRE DE SACY een zeer beroemd Geasfociëerde. Als Hoogleeraar bij het *Collège de France* te *Parys* geplaatst, en in de kennis der oude talen, en bij uitnemendheid de Oostersche, beroemd, ontsliep hij in eenen 80jarigen ouderdom, terwijl zijn verlies zoo onverwacht als belangrijk was.

De Vierde Klasse was gelukkig genoeg van geen harer Leden,
C 2 Ge-